

diat at ville tvinge Brænderierne ind paa at skulle benytte noget, som er mindre fordelagtigt i økonomisk Henseende; i Virkeligheden vil det jo kun være en Form for en forøget Brænderivinsstat. Den højtærede Finansminister har jo selv allerede gjort opmærksom paa, at det ikke i denne Bestemmelse vil indeholdes den mindste Sikkerhed for, at dansk Korn derved vil kunne faa forøget Af sætning til bedre Pris, thi dette vilde jo kun ske, naar man udelukkede det udenlandske Korn, og det er jeg overbevist om, at Landmændene indstændig ville bede sig fri for. Nu indføre vi russisk Byg fra Odessa, Sortehavsbygd, der sælges herhjemme for 3,70 Kr. pr. 100 Pd. — ja, det skal endog saa kunne faas for 3,50 Kr. Det koster Landmændene, og i Stedet for sælge de deres eget gode Byg og faa indtil 2 Kr. pr. 100 Pd. mere for dette, end de give for det Byg de anvende til at fodre med. Nu vilde det dog vistnok være at give Stene for Brød, naar man vilde affære Landmændene fra denne Fortjeneste, der jo ikke er saa ganske lille. For øvrigt kan jeg ikke lade være med at indstøde den Bemærkning her, at noget lignende akkurat var Tilfældet i Smørkrigens Dage. Ved nu at se tilbage paa de statistiske Tabelværker der over, vil man finde, at medens der, før Margarineloven kom, udsørtes omtrent 60 Mill. Pd. Smør, steg denne Udsørsel i Løbet af to Aar, da Margarineloven virkede, til 90 Mill. Pd. Smør, altsaa i Løbet af 2 Aar er den aarlige Udsørsel deraf steget med 30 Mill. Pd. Siden 1890, altsaa 1891 og 92, har dette Tal været uforandret. Det viser altsaa, at dette ikke i og for sig er en almindelig voksende Stigning, som Aar for Aar kommer igen, men en pludselig, stærk og voldsom Stigning i Løbet af de to Aar 1889 og 90. Jeg tror, at man maa være blind for ikke at indrømme, at dette er Virkningen af den Praksis, som da trængte igennem i et forbausende Grad, at vi alle, Landmændene med, brugte Margarint hjemme og solgte Smør i Stedet. Det medførte altsaa en forøget Udsørsel af Smør af 30 Mill. Pd. i Løbet af disse to Aar. Vi staa nu paa lignende Maade over for Bygget. Der udsørtes nu akkurat ligeledes 60 Mill. Pd. Byg i det sidste Aar. Derjom vi ved Udsørsel af Sortehavsbygd nu kunde faa den samme Virkning, at vi brugte 30 Mill. Pd. Sortehavsbygd og solgte 30 Mill. Pd. godt dansk Byg i Stedet, havde vi det samme Forhold om igen; og jeg er ganske sikker paa, at Landmændene vel skulde vide at sætte Pris derpaa; thi Forfælleren, den ligefremme Gevinst ved denne Om sætning vilde

blive omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og de Penge have Landmændene særdeles god Brug for. At modvirke dette ved paa nogen Maade at ville udelukke den udenlandske Vare fra Landet, vilde sikkerlig være til liden Gavn og ikke paa nogen Maade blive gunstigt optaget. Men som sagt, denne Virkning vilde jo Majstolden i og for sig ikke have; jeg antager, den overhovedet ingen anden Virkning vilde have end, at den vilde indeholde en indirekte yderligere Forøgelse af Brænderivinsafgiften. Og er det det, man tilsigter, antager jeg rigtig nok, at da maatte man utvivlsomt hellere lægge de 10 Ore yderligere paa Brænderivinsafgiften, idet man da vilde undgaa hele den overordentlig besværlige Kontrol med, hvorledes Skatten paa Majs til Brænderibrug skulde opkræves og tillige naturligvis undgaa at gifanere Brænderierne ved at tvinge dem til at bruge et økonomisk Kaaastof.

Dernæst indeholder Lovforslaget Forslaget om Indførelsen af en Melstold, ligeledes med $1\frac{1}{2}$ Ore pr. Pund. Ved at undersøge, hvorledes en saadan Told skulde antages at ville virke, vil man straks i de statistiske Tabelværker støde paa en særdeles interessant Omstændighed, nemlig denne, at Aaret 1892 som en Undtagelse fra en lang, tidligere Mærkning, viser en lille Overskudsudførsel af Kornvarer, naar man tager alt under et, baade uformalet og formalet; vel at mærke naar man kun beregner Indførslen af, hvad der er blevet klareret til Konsum, vil der blive en lille Overskudsudførsel. Dette er et ret mærkeligt Faktum, fordi det er en temmelig enestaaende Undtagelse. Men over for Mel staa vi heldigvis endnu med en Overskudsudførsel, som ikke alene er en Undtagelse for et enkelt Aar, men navnlig for Hvedemelet er Reglen, om end Overskudsudførselsmængden er i jævn Dalen, ja endog stærkt i Dalen, idet det i fem Aar er gaaet ned fra omtrent 50 Mill. Pd. til 14 Mill. Pd. Det kan derfor siges at være et Tidsspørgsmaal, naar vi ogsaa med Hensyn til Hvedemelet staa over for en mulig Overskudsudførsel; men hverten nu eller i den nærmeste Fremtid vil det kunne ventes, at noget saadant vil indtræde. Underledes stiller det sig derimod over for Rugmel. Af Rugmel har der i det sidst forløbne Aar været en lille Overskudsudførsel af et Par Mill. Pd., men i de nærmest foregaaende Aar har der været en ret betydelig Overskudsudførsel af ca. 3 Mill. Pund om Aaret. Der er næppe Tvivl om, at over for Rugmel vil en Melstold kunne blive virkelig effektiv, hvorimod den jo næppe vil kunne blive det over for Hvedemelet, for det Tidspunkt kommer,